

Päiväys
25.4.2024

Diaarinumero
8/03.04.04.04.23/2022

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa.

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

25.4.2024

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on 2.5.2024.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 25.4.2024 nro 540/2024, valitus maa-aines- ja ympäristölupa-asiassa. Asia koskee Destia Oy:n hakemusta maa-aineslain 6 §:n mukaisen maa-ainesluvan ja ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen ympäristöluvan myöntämiseksi (yhteislupa) kalliokiviaineksen ottamiseen sekä kallion louhintaan ja murskaukseen Keravan kaupungissa Jokivarren alueella sijaitsevalla kiinteistöllä Takala 245-401-8-169.

Luvan hakija

Destia Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **25.4.2024 - 3.6.2024** Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy 3.6.2024.

Datum
25.4.2024

Diarienummer
8/03.04.04.04.23/2022

OFFENTLIG KUNGÖRELSE

Vasa förvaltningsdomstols beslut i ett besvärssärende enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen.

Dagen då kungörelsen har publicerats på Vasa förvaltningsdomstols webbplats

25.4.2024

Dagen för delfående av beslutet

Enligt 62 a § 3 momentet i förvaltningslagen anses delfåendet ha skett den sjunde dagen efter publiceringstidpunkten.

Dagen för delfående av beslutet 2.5.2024.

Ärende

Vasa förvaltningsdomstols beslut 25.4.2024 nr 540/2024 om besvär i ett marktäktsärende och miljötillståndsärende. Ärende gäller Destia Oy:s ansökan om marktäkttillstånd enligt 6 § i marktäktslagen och miljötillstånd enligt 27 § i miljöskyddslagen (kombinerat tillstånd) för tagande av stenmaterial samt brytande och krossande av berg på fastigheten Takala 245-401-8-169 i stadsdelen Jokivarsi, Kervo stad.

Den som ansöker om tillstånd

Destia Oy

Hur kungörelsen och beslutet hålls offentligt tillgängliga

Denna kungörelse och beslutshandlingen hålls offentligt tillgängliga under tiden **25.4.2024 - 3.6.2024** på Vasa förvaltningsdomstols webbplats på adressen <https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/sv/index/forvaltningsdomstolenskungorelser/kungorelsersomgallerbeslut.html#>

Anvisningar för överklagande och besvärstiden

Anvisningar för hur man överklagar finns i den del av beslutet som gäller överklagande samt i den besvärсанvisning som finns som bilaga till beslutet. Besvärstidens sista dag är 3.6.2024.

25.04.2024

Dnro 8/03.04.04.04.23/2022

Asia

Valitus maa-aines- ja ympäristölupa-asiassa

Valittaja ja luvan hakija

Destia Oy

Päätös, josta valitetaan

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta, 29.11.2021 (23.11.2021 § 123)

Ympäristölautakunta on päättänyt olla myöntämättä Destia Oy:lle maa-aineslain 6 §:n mukaista maa-aineslupaa ja ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaista ympäristölupaa (yhteislupaa) kalliokiviaineksen ottamiseen sekä kallion louhintaan ja murskaukseen Keravan kaupungissa sijaitsevalle kiinteistölle Takala 245-401-8-169, oikeastaan hylännyt yhtiön lupahakemuksen.

Kielteisen lupapäätöksen johdosta myös maa-aineslain 21 §:n ja ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaiset aloituslupahakemukset on ratkaistu kielteisenä, oikeastaan hylätty.

Ratkaisun perusteluja*Tosiseikat ja johtopäätökset*

Hakemuksen mukaisella suunnittelualueella on voimassa oikeusvaikutteinen Keravan yleiskaava 2035 (YK6). Ottaminen on jaettu kahteen louhintavaiheeseen. Suunnilleen puolet hakemuksen mukaisesta louhintavaiheesta 1 sijaitsee Keravan yleiskaavan 2035 mukaisella työpaikka-alueella (TP-3) ja puolet maa- ja metsätalousalueella, jolla on retkeilyyn ja ulkoiluun liittyviä virkistysarvoja (MU-2). Hakemuksen mukaisesta louhintavaiheesta 2 pääosa sijaitsee maa- ja metsätalousalueella, jolla on retkeilyyn ja ulkoiluun liittyviä virkistysarvoja (MU-2). Kokonaisuudessaan louhittavaksi haetusta alueesta yli puolet sijoittuu MU-2-merkitylle alueelle ja muu osa TP-3-merkitylle alueelle.

Kaavamerkinnällä (TP-1, TP-2, TP-3) osoitetaan monipuolisten työpaikkatoimintojen alueet. Alueelle voi sijoittua toimisto- ja palvelutilaa, logistiikkatoimintoja, ympäristöhäiriötä aiheuttamatonta teollisuutta sekä siihen liittyvää myymälätilaa ja varastointia. Työpaikka-alueelle sijoittuvien myymälätilojen määrä ei saa olla seudullisesti merkittävää. Alueiden yksityiskohtainen maankäyttö ratkaistaan jatkosuunnittelun yhteydessä.

Maa- ja metsätalousalue (MU-2) on tarkoitettu maa- ja metsätalouskäyttöön, jolla virkistysarvot pyritään olennaisin osin säilyttämään. Alueen käytössä on kiinnitettävä huomiota arvokkaiden luontokohteiden erityispiirteiden säilyttämiseen.

Ympäristönsuojelulain 12 §:n perusteella alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun käyttötarkoitukseen. Hallituksen esityksessä eduskunnalle ympäristönsuojelulaiksi ja laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 214/2013 vp) pykäläkohtaisissa perusteluissa todetaan muun ohella, että tällöin on otettava huomioon maakunta- ja yleiskaavan esittämistavasta johtuva yleispiirteisyys. Yleispiirteisten kaavojen ohjausvaikutus vaihtelisi maankäyttömuodoittain. Esimerkiksi virkistyskäyttöä tai luonnonsuojelua koskeva käyttörajoitus yleensä estäisi toiminnan sijoittamisen tällaiselle alueelle. Sen sijaan esimerkiksi maa- ja metsätalouteen osoitetulle alueelle alueen pääkäyttötarkoituksen yhteyteen soveltuvan toiminnan sijoittaminen olisi mahdollista. Saman pykälän perusteluissa todetaan sen velvoittavuudesta seuraavaa: Lupaharkinnan perusteita koskevan 48 §:n mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta muun muassa täyttää tämän lain vaatimukset. Tämä yleinen viittaus kattaa viittauksen myös 12 §:n velvoittavuuteen (HE 214/2013 vp, s. 92).

Maa-aineslain 3§:n 2 momentti edellyttää muun muassa, että oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueella on katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Luvan myöntäminen puolestaan edellyttää maa-aineslain 6 §:n 1 momentin perusteella muun muassa, ettei ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa.

Kaavan mukaisten virkistysarvojen säilyttäminen

Hakemuksen mukaisesti louhittavasta alueesta yli puolet sijoittuisi yleiskaavassa MU-2-merkitylle maa- ja metsätalousalueelle. Kaavamerkinnän MU-2 mukaan virkistysarvot pyritään alueella olennaisin osin säilyttämään. Tarkasteltaessa suunnittelualuetta, sen ympäristöä ja yleiskaavan aluevarauksia kokonaisuutena, ottaen samalla huomioon hakemuksen mukaisen toiminnan laajuus, luonne ja kesto sekä muistutuksista, mielipiteistä ja Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan lausunnosta saadut tiedot alueen nykyisestä virkistyskäytöstä, Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että hakemuksen mukainen toiminta estää alueen yleiskaavan pyrkimyksen säilyttää alueen virkistysarvot olennaisilta osiltaan. Varsinaisella suunnittelualueella virkistyskäyttö katkeaisi kokonaan hankkeen toiminta-

ajaksi ja samalla toiminta heikentäisi melupäästöjen vuoksi olennaisesti ympäröivän metsäalueen ulkoilu- ja virkistyskäyttöä suunnittelualuetta laajemmalla alueella ja Keinukallion urheilupuiston latu- ja kuntoilureitillä. Hakemukseen liitetyn melumallinnuksen perusteella yleisen tieliikenteen meluvaikutukset ulottuvat yksinään lähinnä suunnittelualueen länsipuolella oleville metsäalueille. Sen sijaan suunnitellun toiminnan ja toimintaan liittyvän liikenteen meluvaikutukset ulottuisivat melumallinnuksen perusteella myös suunnittelualueen pohjois-, etelä- ja itäpuolella oleville metsäalueille. Louhinnan toteutuksen myötä suunnittelualueen virkistysarvojen olennainen heikkeneminen kallioisena metsäalueena olisi myös toiminnan päätyttyä pitkäaikaista ja osin pysyvää. Maisemointitoimenpiteiden jälkeen louhinta-alueen kasvillisuuden palautuminen kestäisi vuosia. Nykyiselle metsäalueelle muodostuisi maastonmuodoiltaan ja osin myös kasvillisuudeltaan muusta ympäristöstä erottuva alue. Alueelle saattaisi syntyä ajan kuluessa maisemointisuunnitelmassa kuvailtuja uudensuunnitelluja virkistysarvoja, mutta olemassa olevan metsäympäristön virkistysarvojen ei voida katsoa säilyvän olennaisilta osiltaan, jos yleiskaavan mukaiselta MU-2 alueelta louhitaan kalliota suunnitellulla tavalla.

Alueen yleinen virkistyskäyttö ja ympäristönsuojelulain 49 §

Suunnittelualueen ja sitä ympäröivien alueiden virkistyskäytön kokonaisuutta tarkasteltaessa on otettava erityisesti huomioon Keinukallion urheilupuiston latu- ja kuntoilureitin sijainti lähimmillään noin 300 metrin etäisyydellä suunnittelualueen rajasta itään. Hakemuksen melumallinnuksen perusteella louhintavaiheen 2 kaakkoisosan louhinnan aikana toiminnan ja siihen liittyvän liikenteen päiväajan keskiäänitaso voi meluntorjuntatoimenpiteistä huolimatta nousta yli valtioneuvoston asetuksen (800/2010, Muraus-asetus) mukaisen päiväajan keskiäänitason raja-arvon 45 dB ($L_{Aeq7-22}$) noin 100 metrin osuudella kyseistä reittiä. Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että toiminnasta tulisi sen aikana aiheutumaan ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin kohdan 2 e tarkoittamaa ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, jota voidaan pitää tässä tapauksessa merkittävänä, kun otetaan huomioon yleiskaavan virkistyskäyttörajoitus, alueen nykyisten virkistyskäyttömahdollisuuksien kokonaisuus, melutason raja-arvon ylitys latu- ja kuntoilureitillä sekä muistutuksista, mielipiteistä ja Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan lausunnosta saadut tiedot alueen nykyisestä virkistyskäytöstä. Koska toiminnasta aiheutuisi merkittävää ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä, eivät ympäristönsuojelulain 49 §:n tarkoittamat luvan myöntämisedellytykset tältäkin osin täyty sen lisäksi, että hanke on ristiriidassa yleiskaavan virkistyskäyttörajoituksen kanssa.

Luontokohteiden erityispiirteiden säilyttäminen kaavaan perustuen

Yleiskaava edellyttää maa- ja metsätalousalueen (MU-2) käytössä kiinnitettävän huomiota myös arvokkaiden luontokohteiden erityispiirteiden säilyttämiseen. Louhittavaksi suunnitellulla alueella yleiskaavan mukaisen maa- ja metsätalousalueen (MU-2) puolella sijaitsee hakemuksen luontoselvityksen perusteella metsälain (1093/1996, ML) 10 §:n kriteerit

täyttävä kallio, joka tuhoutuisi louhinnan myötä. Kallio on paikallisesti arvokas luontokohde ja metsälain tarkoittamalla tavalla metsien biologisen monimuotoisuuden kannalta tärkeä elinympäristö. Kallio on jäkälä- ja sammalpeitteinen, puusto on harvaa kitukasvuista mäntyä ja muuna kasvillisuutena on kanervaa, metsälauhaa ja kalliohatikkaa. Lautakunta on katsonut, ettei louhinta hakemuksen mukaisesti yleiskaavaan merkityllä MU-2 alueella mahdollistaisi tämän paikallisesti arvokkaan luontokohteen säilyttämistä kaavan edellyttämällä tavalla ja hanke on siten kaavan vastainen.

Kaavan toteuttamisen vaikeutuminen

Yleiskaavan mukaan TP-alueiden yksityiskohtainen maankäyttö ratkaistaan jatkosuunnittelun yhteydessä. Viitaten Keravan kaupunginhallituksen hakemuksesta antamaan lausuntoon 25.1.2021 § 22 lautakunta katsoo, että luvan myöntäminen vaikeuttaa tätä jatkosuunnittelua ja siten kaavan toteuttamista. Lausunnossa todetaan muun ohella, että tulevan työpaikka-alueen tontinkäytön, sisäisen katuverkon, vesihuollon ja valtatie liittymien mahdollistavasta korkomaailmasta ei ole esitetty suunnitelmaa. Kaupungin näkemyksen mukaan hakemuksen mukainen louhinnan korkotaso on liian alhainen ja ennen luvan myöntämistä olisi kaupungin kanssa neuvoteltava hankealueen louhintatasojen korkomaailma soveltuvaksi alueen yleiskaavan mukaisen työpaikka-alueen infran toteutukseen. Kaupungin arvion mukaan yleiskaavan mukaisella TP-alueella sijaitseva hakemuksen mukainen louhinta-alue voidaan louhia ja murskata 1–2 vuoden aikana. Yleiskaavan mukaiselle TP-alueelle voi sijoittua toimisto- ja palvelutilaa, logistiikkatoimintoja, ympäristöhäiriötä aiheuttamatonta teollisuutta sekä siihen liittyvää myymälätilaa ja varastointia. Työpaikka-alueen toteuttaminen voi edellyttää louhintaa ja murskausta esimerkiksi alueen tasaamisen, infran rakentamisen ja rakennusten perustusten takia. Johtuen alueen yksityiskohtaisemman suunnittelun keskeneräisyydestä Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että on epäselvää, palvelisiko hakemuksen mukainen toiminta yleiskaavan mukaisen työpaikka-alueen (TP-3) toteutumista esimerkiksi alueen esirakentamisena. Lisäksi lautakunta katsoo, että yleiskaava edellyttää suunnittelualueen ja sitä ympäröivien alueiden aluevarausten kokonaisuuden perusteella virkistyskäyttötarpeiden huomioon ottamista myös työpaikka-alueen (TP-3) tarkemmassa suunnittelussa ja toteutuksessa sekä toteutusaikatauluissa. Aluevarausten kokonaistarkastelun perusteella maa-aines- ja ympäristölupaa edellyttävä, laajamittainen ja yleiskaavan mukaiselle MU-2-alueelle huomattavasti ulottuva louhinta- ja murskaustoiminta vaikeuttaisi yleiskaavan toteutusta etenkin nykyisessä tilanteessa, jossa yleiskaavaa tarkempia suunnitelmia työpaikka-alueen toteutuksesta ei ole olemassa. Vaarana olisi, että nyt käsillä oleva kalliokiviaineksen louhinta- ja murskaushanke ohjaisi alueen tulevaa suunnittelua sen sijaan, että suunnittelun lähtökohdat määrittäisivät kaupungin ja kaavoittajan toimesta esimerkiksi asemakaavoitusprosessissa.

Yhteenveto

Viitaten edellä olevaan Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta katsoo, että lupahakemuksen mukainen toiminta vaikeuttaisi alueen käyttämistä Keravan

yleiskaavassa 2035 varattuihin tarkoituksiin ympäristönsuojelulain 12 §:n ja maa-aineslain 3 §:n tarkoittamalla tavalla. Luvan myöntämisedellytykset eivät täyty myöskään ympäristönsuojelulain 49 §:n perusteella, koska toiminnasta aiheutuisi merkittävää ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Lisäksi louhinta tuhoaisi yleiskaavan vastaisesti metsälain 10 §:n kriteerit täyttävän kallion MU-2 alueelta.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Destia Oy on vaatinut, että ympäristölautakunnan päätös kumotaan ja asia palautetaan ympäristölautakunnalle uudelleen käsittelyyn maa-aines- ja ympäristölupien myöntämistä varten.

Lisäksi *Destia Oy* on vaatinut, että ympäristölautakunta on veloitettava korvaamaan *Destia Oy*:n oikeudenkäyntikulut myöhemmin esitettävän laskelman mukaisesti korkolain 4§:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkoineen siitä lukien, kun kuukausi on kulunut hallinto-oikeuden päätöksestä.

Päätöksessä on arvioitu virheellisesti yleiskaavan merkitys hankkeen kannalta. Lupahakemuksen mukaisella toiminnalla yleiskaavan maa- ja metsätalousalueen (MU-2) virkistysarvot säilyvät olennaisilta osin. Toiminnan sijoittaminen ei vaikeuta alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen. Lupahakemuksen mukaisesta toiminnasta ei myöskään aiheudu ympäristönsuojelulain 49 §:n tarkoittamaa ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä. Ympäristölautakunta on arvioinut yleiskaavamääräysten ja alueen virkistyskäytön merkityksen aikaisemmasta käytännöstä ja lähialueiden luvanvaraisten hankkeiden käytännöstä poikkeavalla tavalla ja sen vuoksi tullut väärin johtopäätöksiin lupien myöntämisen edellytyksistä.

Päätöksessä on sovellettu virheellisesti valtioneuvoston asetusta 800/2010 sekä valtioneuvoston päätöstä ulkomelun ohjearvoista 993/1992. Hankealueella oleva yleiskaavan maa- ja metsätalousalue, jolla on retkeilyyn ja ulkoiluun liittyviä virkistysarvoja. MU-2 ei ole taajamien ulkopuolella oleva virkistysalue eikä siihen tai sillä kulkevaan latu- ja kuntoilureittiin siksi sovelleta melutason päiväohjearvoa 45 dB (L_{Aeq}).

Ainesten ottamiselle on esitetty asianmukainen ottamissuunnitelma eikä luvan myöntämiselle ole maa-aineslain 3 §:n mukaista estettä. Ympäristölautakunta on arvioinut virheellisesti suunnittelun alueen luontoarvot ja niiden merkityksen. Suunnittelun alueella ei ole sellaisia yleiskaavassa tarkoitettuja arvokkaita luontokohteita, jotka estäisivät maa-ainesten ottamisen.

Suunnittelun alueella on voimassa Keravan yleiskaava 2035. Suunnittelun alueesta osa sijaitsee yleiskaavan mukaisella työpaikka-alueella (TP-3), osa maa- ja metsätalousalueella, jolla on retkeilyyn ja ulkoiluun liittyviä virkistysarvoja (MU-2). Suunnittelun alueesta noin seitsemän hehtaaria sijaitsee TP-3-alueella ja noin kahdeksan hehtaaria MU-2-alueella.

Suunnittelualan ympärillä on pääosin metsätalousmaata. Suunnittelualan länsipuolella noin 350 metrin etäisyydellä kulkee Lahdentie (140), jonka länsipuolella on pientaloasutusta. Lahdentiestä noin 500 metrin etäisyydellä on Lahden moottoritie. Suunnittelualueesta etelään Vantaan puolella on Pohjois-Nikinmäen pientaloalue. Suunnittelualueesta koilliseen Sipoon puolella Bastukärren logistiikka- ja teollisuusalueella on Inex Partners Oy:n logistiikka-alue sekä Rudus Oy:n louhintaa ja kiviainesmyyntiä. Rudus Oy:llä on Etelä-Suomen aluehallintovirasto 21.3.2019 myöntämä lupa louhintaan ja murskaukseen.

Suunnittelualueesta pohjoiseen noin 1,7 kilometrin etäisyydellä on Keinukallion urheilupuisto, josta lähtee latu- ja kuntoilureitti voimalinjan länsipuolella linjan suuntaisesti niin, että se on lähimmillään noin 300 metrin etäisyydellä suunnittelualueesta. Suunnittelualueella ja sen ympäristössä on viralliseen ulkoilureittiin kuulumattomia metsäpolkuja.

Keravan yleiskaavassa 2035 Lahdentien itäpuolelle on merkitty noin 64 hehtaarin laajuinen työpaikka-alue (TP-3). Yleiskaavamääräysten mukaan merkinnällä tarkoitetaan monipuolista työpaikkatoimintojen aluetta. Alueelle voi sijoittua toimisto- ja palvelutilaa, logistiikkatoimintoja, ympäristöhäiriötä aiheuttamatonta teollisuutta sekä siihen liittyvää myymälätilaa ja varastointia. Yleiskaavaselostuksen mukaan Jokivarteen on osoitettu Keravan laajin työpaikkareservi. Yleiskaavaselostuksen mukaan jatkosuunnittelun yhteydessä on suositeltavaa osoittaa ympäristöä häiritseviä työpaikkatoimintoja kauemmas asumisen alueista ja tästä on esitetty esimerkki kehittää Jokivarren työpaikka-alueita logistiikkatoiminnoille.

Yleiskaavassa 2035 on myös esitetty noin 150 hehtaarin suuruinen maa- ja metsätalousalue, jolla on retkeilyyn ja ulkoiluun liittyviä virkistysarvoja (kaavamerkinnot MU-1 ja MU-2). Kaavamääräyksen mukaan MU-2 on tarkoitettu maa- ja metsätalouksikäyttöön, jolla virkistysarvot pyritään olennaisin osin säilyttämään. Alueen käytössä on kiinnitettävä huomiota arvokkaiden luontokohteiden erityispiirteiden säilyttämiseen. Jokivarren MU-2-alue liittyy pohjoisessa olevaan Koukkukallion MU-1-alueeseen, sekä edelleen Keinukallion virkistysalueeseen (VU).

Hakemuksen liitteinä esitettyjen leikkauspiirustusten mukaan alue pysyy louhinnan jälkeen painovoimaisesti kuivana eikä kerää vettä ympäristöstään. Alue on louhinnan jälkeen korkeammalla (noin +47,5 – +48) kuin Lahdentie lännessä (+38 – +43) ja Koukkusuo idässä (noin +44). Tämä korkotaso ei estä tai rajoita mitään maankäyttöä, eikä kaupunki ole vastineessaan osannut esittää todellista infrastruktuurin toteuttamiseen liittyvää tarvetta saada korkotaso ylemmäksi.

Työpaikka-alueen toteuttamisessa luontevin suunta on aloittaa Lahdentien varresta yleiskaavan 2035 merkityn liittymän (Yt/kk) kohdalta ja edetä siitä itää kohti. Suunnittelualan louhiminen ja tasoittaminen antaisi mahdollisuuden hyödyntää suunnittelualueeseen kuuluvaa TP-3-aluetta muun työpaikka-alueen toteuttamisen työalueena.

Yleiskaavassa osoitettu maa- ja metsätalousalue (MU-2) on osa laajempaa Jokivarren viher- ja virkistysaluetta. Merkinällä MU-2 ei ole osoitettu aluetta virkistyskäyttöön, vaan tätä varten on virkistysalueen kaavamerkinät (V, VL ja VU). Maa- ja metsätalousalueista MU-1-merkintä rajoittaa maankäyttöä enemmän kuin MU-2, sisältäen rakentamiskiellon, velvollisuuden suorittaa metsänhoitotoimenpiteet ympäristöviranomaisen ohjeiden mukaisesti sekä velvollisuuden suunnitella ulkoilureitit yhdessä ympäristöviranomaisen kanssa.

Kaavamääräyksen mukaan MU-2-alueen virkistysarvot pyritään olennaisin osin säilyttämään. Alueen virkistysarvoja ei ole erityisesti täsmennetty esimerkiksi yleiskaavaselostuksessa, mutta lupahakemuksessa esitetyn selvityksen ja hankkeesta esitettyjen muistutusten ja mielipiteiden perusteella suunnittelualueeseen kuuluvan MU-2-alueen virkistysarvot liittyvät Keinukallion urheilupuiston kuntoilureittiin yhdistyviin suunnittelemattomiin, jokamiehenoikeudella käytettäviin metsäpolkuihin. Lisäksi Keinukallion urheilupuistoon liittyvä latu- ja kuntoilureitti kulkee suunnittelualueen läheisyydessä niin, että toiminnalla voi olla vaikutusta kuntoilureitin melutasoon.

Kaavamääräystä pyrkimyksestä säilyttää MU-2-alueen virkistysarvot olennaisilta osin on arvioitava toisaalta virkistysarvojen, toisaalta kaavan käyttötarkoituksen mukaisen käytön kannalta. Louhittavasta alueesta noin 5,9 hehtaaria on MU-2-alueella ja loput noin 3,0 hehtaaria TP-3-alueella. Louhintatoiminnan kesto on noin viisi vuotta, minkä jälkeen aluetta aletaan maisemoida. MU-2 on maa- ja metsätalousaluetta, jossa maankäyttö- ja rakennuslain (MRL) 128 §:n mukaisella maisematyöluvalla on mahdollista harjoittaa metsän hakkuuta. Suunnittelualueen läheisyydessä yleiskaavan MU-2-alueella on tehty viime vuosina laajoja metsänkäsittelytoimia sekä harvennus- että päätehakkuita, joiden jäljet ja ajourat ovat edelleen havaittavissa. Vaikka hakkuut olisi toteutettu ennen yleiskaavan 2035 lainvoimaiseksi tulemistä 9.1.2019, hakkuiden toteuttaminen on silti kaavamääräyksen sisällön määrittämisessä relevantti seikka. Edeltävässä Keravan yleiskaavassa 2020 alueen merkintä (MU-5) ja toimenpiderajoitukset ovat olleet täysin vastaavat.

Päätös on perustunut virheelliseen käsitykseen, että maa-ainesten ottaminen vaikeuttaisi suunnittelualueen MU-2-alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Kyse on maa- ja metsätalousalueesta, ja maa-ainesten ottaminen on alueidenkäytön vaikutuksiltaan vastaavanlaista toimintaa kuin metsän hakkuu. Jo pelkästään maankäyttö- ja rakennuslain 39§:n 3 momentin mukainen maanomistajan suoja ja 101 §:n mukainen korvausvelvollisuus huomioon ottaen Keravan kaupunki tai ympäristölautakunta ei voi täysin vastaavan kaavamääräyksen soveltamisessa päätyä eri lopputulokseen kuin yleiskaavan 2020 voimassa ollessa.

Maa-ainesten ottaminen ei maankäytön kannalta olennaisesti poikkea maisematyöluvalla sallituista metsänkäsittelytoimenpiteistä. Kyse on joitakin vuosia kestävästä toimintajaksosta, jonka jälkeen maa- ja metsätalousalueen virkistysarvot hiljalleen palautuvat. Maisemointitoimenpiteiden yhteydessä

toteutetaan erityisiä toimenpiteitä virkistysarvojen palauttamiseksi tai jopa parantamiseksi.

Yleiskaavassa 2035 ei ole määritelty, minkälaisia virkistysarvoja MU-2-alueella on oltava, eikä niiden parantamista esimerkiksi polkuja tai erityisiä rakenteita rakentamalla ole rajoitettu.

Täydennetyn lupahakemuksen mukainen toiminta-aika on seitsemän vuotta, josta viisi vuotta harjoitetaan louhintaa ja murskausta ja sen jälkeen Destia Oy:llä on kaksi vuotta aikaa suorittaa maisemointitoimenpiteet.

Suhteessa Jokivarren viher- ja virkistysalueen kokoon sekä yleiskaavan 2035 ajalliseen tavoitteeseen, lupahakemuksen mukainen toiminta MU-2-alueella ottaa riittäväällä tavalla huomioon yleiskaavamääräyksen pyrkimyksen säilyttää virkistysarvot olennaisilta osin. Lupahakemuksen mukaisen maisemointisuunnitelman toteuduttua alueen virkistyskäyttö on olennaisilta osin ennallaan. Suunnittelualueen ja sen lähiympäristön luonne muuttuu työpaikka-alueen (TP-3) toteutumisen myötä, mutta tämä alueen muutos ei johdu lupahakemuksen mukaisesta toiminnasta vaan yleiskaavan toteutumisesta. Luvan myöntämisen estettä ei ole ympäristönsuojelulain 12 §:n tai maa-aineslain 3 §:n 2 momentin perusteella.

Suunnittelualueen ympäristössä virkistysarvojen huomioon ottamisessa olennaista on, miten toiminnasta aiheutuvaan meluun suhtaudutaan. Valituksenalaisessa päätöksessä on esitetty, että asetuksen 800/2010 7 §:n mukaan toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja. Edelleen päätöksessä on viitattu valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n kohtaan, jonka mukaan taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 45 dB.

Valituksenalaisessa päätöksessä ei ole perusteltu tämän ohjearvon soveltamista eikä valtioneuvoston päätöstä 993/1992 ole siteerattu laajemmin. Kyseisen päätöksen 2 §:n mukaan virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB.

Yleiskaavassa 2035 työpaikka-alueen merkintä (TP-3) osoittaa taajama-alueita. Maa- ja metsätalousalueen merkintä (MU-2) ei osoita virkistysaluetta, vaan virkistysalueille on omat merkintänsä (V, VU, VL). Maa- ja metsätalousalueella ei ole melutason raja-arvoja.

Sikäli kuin MU-2-alueen kaavamääräys pyrkii olennaisin osin säilyttämään virkistysarvot katsotaan perusteeksi soveltaa asetuksen 800/2010 7 §:n mukaisia melutason raja-arvoja, niin luvan myöntämisen edellytysten tarkastelussa on otettava huomioon yleiskaava 2035 kokonaisuudessaan. Kaavassa osoitettu työpaikka-alue (TP-3) on taajamaa. Siinä tapauksessa, että

MU-2-alue katsottaisiin virkistysalueeksi, TP-3-alueen välittömässä läheisyydessä on sovellettava melutason päiväohjearvoa 55 dB.

Destia Oy:n teettämän melumallinnuksen mukaan 55 dB:n melutaso ylittyy mallinnetulla toiminnalla vain pienellä alueella suunnittelualan pohjois- tai itäpuolilla, joissa kaavamerkintä on MU-2 (Melumallinnus 4.11.2019).

Melumallinnuksen perusteella itään suuntautuva yli 55 dB vyöhyke on suuruusluokkaa enintään noin 100 metriä suunnittelualan rajasta ja pohjoiseen noin 200–250 metriä. Melun vaikutus lähiympäristössä vaihtelee ottamissuunnitelman eri vaiheissa. Melun vaikutusta virkistyskäyttöön voidaan vähentää muun muassa melua aiheuttavien työvaiheiden aikarajoituksilla. Lupahakemuksessaan Destia Oy on esittänyt, että toimintaa olisi vain arkipäivisin eikä räjäytyksiä tai rikitusta tehtäisi klo 18 jälkeen.

Ottaen huomioon MU-2-alueen laajuuden, lupahakemuksen mukaisen toiminnan sijoittumisen alueen laitaan sekä kaavamääräyksen ehdollinen luonne, ei voida katsoa, että meluvaikutukset suunnittelualan lähiympäristössä olevalla MU-2-alueella olisivat ympäristönsuojelulain 12 §:n tai maa-aineslain 3 §:n 2 momentin mukainen luvan myöntämisen este.

Keinukallion urheilupuistoon latu- ja kuntoilureittiä on pidettävä taajaman välittömässä läheisyydessä olevana virkistysalueena, johon on sovellettava melutason päiväajan raja-arvoa 55 dB. Latu- ja kuntoilureitti kulkee Keinukalliosta etelään tullessaan Sipoon kunnan puolella sijaitsevan logistiikka-alueen ohi. Sipoon yleiskaavassa 2025 alue on merkitty työpaikka-, teollisuus- ja varastoalueeksi (TP). Tätä aluetta on pidettävä taajamana ja latu- ja kuntoilureittiä sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevana virkistysalueena.

Keinukallion urheilupuistoon liittyvällä latu- ja kuntoilureitillä Destian toiminnan aiheuttama päiväajan keskiäänitaso on valtaosin alle 45 dB(A) ja joka tapauksessa selvästi alle 55 dB(A).

Latu- ja kuntoilureittiin kohdistuu merkittävämpää meluvaikutusta Sipoon kunnan puolelta. Rudus Oy:n maa-aines- ja ympäristöluvassa 12 lupaehtojen mukaan virkistysalueilla on käytetty taajaman välittömässä läheisyydessä olevan virkistysalueen raja-arvoa 55 dB. Rudus Oy:n lupahakemuksen meluselvityksen mukaan tietyissä louhinnan vaiheissa melutaso 45 dB ylittyy toistuvasti ja usean sadan metrin matkalla Koukkusuon läpi kulkevalla latu- ja kuntoilureitillä.

Rudus Oy:n YVA:ssa, ympäristölupahakemuksessa tai aluehallintoviraston päätöksessä ei ole millään tavalla otettu huomioon hankkeen meluvaikutuksia Keravan puolella MU-2-alueella kulkevalla latu- ja kuntoilureitillä.

Hallintolain 6 §:n mukaisen tasapuolisuusperiaatteen mukaisesti Destialle ei voida asettaa ankarampia velvoitteita kuin viereisellä alueella toimivalle toiminnanharjoittajalle on asetettu.

Siinäkin tapauksessa, että Keinukallion urheilupuistoon liittyvää latu- ja kuntoilureittiä pidettäisiin suunnittelualueen itäpuolella taajaman ulkopuolisena virkistysalueena, niin 45 dB:n raja-arvon ylittyminen noin 100 metrin matkalla ei tarkoita merkittävää ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä, ottaen huomioon latu- ja kuntoilureitille kohdistuvat muut meluvaikutukset. Vaikka ylitys katsottaisiin ympäristöluvan myöntämisen esteeksi, ympäristöluvassa olisi voitu asettaa lupamääräys tarkkailla melua latu- ja kuntoilureitillä ja estää raja-arvon ylittyminen. Destia Oy:ltä ei ole pyydetty lisäselvitystä lupahakemuksen melumallinnuksesta 4.11.2019. Mikäli melun raja-arvon 45 dB ylittyminen latu- ja kuntoilureitillä olisi hakijalle esitetty luvan myöntämisen esteeksi, hakija olisi voinut esittää lisäselvityksenä toimenpiteet, joilla raja-arvon ylittyminen estetään.

Lupahakemuksessa esitetyn selvityksen ja hankkeesta esitettyjen muistutusten ja mielipiteiden perusteella suunnittelualueen ja sen ympäristön virkistysarvot liittyvät Keinukallion urheilupuiston kuntoilureittiin yhdistyviin suunnittelemissa, jokamiehenoikeudella käytettäviin metsäpolkuihin, sienestykseen ja marjastukseen.

Jokivarren TP-3 alueen itäosaan on yleiskaavassa 2035 merkitty viheryhteystarve, joka on suunniteltava ja toteutettava siinä vaiheessa, kun kaavan mukainen työpaikka-alue toteutetaan. Tämän viheryhteyden toteutusvaiheessa lupahakemuksen mukainen louhinta ja murskaus suunnittelualueella on jo todennäköisesti päättynyt, ja viheryhteys voidaan toteuttaa esimerkiksi kuntoilureittinä suunnittelualueen itäpuolella yleiskaavan 2035 mukaisesti.

Arvioitaessa lupahakemuksen mukaisen toiminnan vaikutuksia ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön on otettava huomioon yleiskaavan 2035 tavoitteet ja lähiympäristön nykytilanne. Alueen virkistyskäyttöä ja sovellettavia melutasoja on arvioitava ottaen huomioon sijainti taajaman välittömässä läheisyydessä. Tällä hetkellä lähiympäristössä on mahdollisuus käyttää muitakin polkuja jokamiehenoikeudella, eikä virkistyskäyttöön soveltuvan alueen vähentyminen ole merkittävää edes toiminnan meluvaikutukset huomioon ottaen.

Lupahakemuksen mukaisesta toiminnasta ei aiheudu ympäristönsuojelulain 49 §:n tarkoittamaa ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden merkittävää vähentymistä.

Yleiskaavan 2035 kaavaselostuksessa ei ole sanottu, että kaavamääräyksen arvokkaalla luontokohteella tarkoitettaisiin metsälain 10 §:n mukaisia elinympäristöjä. Kaavaselostuksen mukaan ”Arvokkaat luontokohteet ja uhanalainen lajisto on huomioitu yleiskaavassa asianmukaisin kaavamerkinkein”. Kaavaselostuksessa on erikseen mainittu vesilain mukaisten kohteiden muuttamisen luvanvaraisuus. Jokainen yleiskaava-alueella inventoitu metsälain 10 §:n mukainen kohde ei ole kaavamääräyksen tarkoittama arvokas luontokohde. MU-2-alueella on erikseen osoitettu luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeä alue (luo), joka ei ole suunnittelualueella eikä sen välittömässä läheisyydessä (Koukkusuo). Tämän merkinnän

kaavamääräyksen mukaan alueen käyttöä suunniteltaessa ja toteutettaessa on otettava huomioon luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen ja eliölajiesiintymien säilyttämisedellytykset.

Yleiskaavan 2035 kaavaselostuksessa on viitattu Ympäristösuunnittelu Enviro Oy:n Keravan luontoselvitykseen 2014. Luontoselvityksen mukaan siinä on kartoitettu koko Keravan alue ja arvotettu paikallisesti arvokkaina kohteet, joilla esiintyy paikallisesti harvinaisia tai edustavia luontotyyppisiä tai lajeja. Luontoselvityksessä on esitetty 30 arvokasta luontokohdetta. Selvityksessä on esitetty paikallisesti arvokkaita luontokohteita, joista on erikseen sanottu, milloin ne täyttävät metsälain 10 §:n mukaisen elinympäristön tunnusmerkit. Näistä esimerkiksi Koukkukallion kuvauksessa on erikseen sanottu, että kohteessa on ”pienialaisia ja vähäpuustoisia kalliopaljastumia, jotka täyttävät metsälain 10 §:n mukaisen elinympäristön kriteerit”. Koukkukallion alue on yleiskaavassa osoitettu merkinnällä luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeä alue (luo). Yleiskaavamerkinnoilla on osoitettu Keravan luontoselvitykseen 2014 perustuvat arvokkaat luontokohteet, sikäli kun niitä on voitu pitää arvokkaina.

Lupahakemuksen liitteenä toimitetussa Keravan Takalan alueen luontoselvityksessä 5.10.2020 on käytetty termiä ”paikallisesti arvokas luontokohde”. Tämä ei ole suora synonyymi Keravan luontoselvityksen 2014 tai yleiskaavamääräyksen termille ”arvokas luontokohde”.

Sellainen MU-2-alueella sijaitseva kohde, jota yleiskaavaa laadittaessa ei ole inventoitu ja todettu vähintään paikallisesti arvokkaaksi, ei kuulu kaavamääräyksessä huomioitaviin luontokohteisiin.

Suunnittelualueella sijaitseva kallio ei ole yleiskaavassa MU-2-alueen kaavamääräyksessä tarkoitettu arvokas luontokohde eikä kaava aseta sen suhteen velvoitteita. Metsälain 3 §:n mukaan laki ei estä metsämaan ottamista muuhun käyttöön. Lupahakemuksen mukaisessa toiminnassa metsämaa otettaisiin väliaikaisesti muuhun käyttöön eikä laki estä tätä. Kyseessä olevaa kalliota ei voida pitää myöskään maa-aineslain tarkoittamana erikoisena luonnonesiintymänä.

Vaikka katsottaisiin, että metsälain 10 §:n mukainen elinympäristö olisi sellainen arvokas luontokohde, jonka erityispiirteiden säilyttämiseen olisi kiinnitettävä huomiota, ympäristölautakunta on joka tapauksessa virheellisesti todennut, että yleiskaava edellyttäisi metsälain 10 §:n mukaisen elinympäristön säilyttämistä. Kaava velvoittaa ainoastaan kiinnittämään huomiota kohteiden erityispiirteiden säilyttämiseen. Kyseinen kalliokohde sijaitsee TP-3- ja MU-2-alueiden rajalla niin, että raja kulkee kallion laen länsireunalla. Elinympäristön säilyminen luonnontilaisena on joka tapauksessa kyseenalaista yleiskaavan työpaikka-alueen toteutuessa.

Ympäristölautakunta on päätöksessään soveltanut virheellisesti yleiskaavamääräystä luontokohteiden huomioimisesta ja edelleen virheellisesti katsonut, että yleiskaavamääräys sellaisenaan estäisi maa-ainesten ottamisen.

Lupaprosessin aikana käsittely on perustunut puutteelliseen tietoon. Destia Oy on muuttanut hakemustaan kesken ympäristölautakunnan käsittelyn muistutusten tekoajan loputtua. Muistutuksen tekijät eivät ole päässeet esittämään näkemyksiään näistä muutoksista, koska ne on tehty muistutusten jättämisaajan jälkeen eikä muutoksista ole järjestetty uutta mahdollisuutta muistutuksien antamiseen. Ympäristöselvitystä ei sen suorittajan mukaan ole saatettu loppuun ennen lupahakemuksen jättämistä.

Jätevesien johtamissuunnitelma on vesilain 6 §:n vastainen, koska jätevesiä on suunniteltu johdettavaksi toisen maanomistajan maalla sijaitsevaan kahteen lampeen ja niiden valumauomaan eli noroon. Vesilain mukaan tällaisia jätevesiä ei saa johtaa lampiin vaan pelkästään laissa mainittuihin vesistöihin. Lisäksi Destia Oy:n suunnittelema tieyhteys aiheuttaisi todennäköisesti ympäristövahinkoa lampialueella.

Lupahakemuksen mukaiset suojaetäisyyksien mittaukset on tehty kiinteistöjen rakennuksiin, vaikka niissä pitäisi ottaa huomioon myös kiinteistöillä olevien asumusten pihapiirit.

MU-merkintä tarkoittaa kaavan mukaan alueen varaamista maa- ja metsätaloustarkoituksiin. Lisäksi kaavan MU-2-alueella katsotaan olevan erityisiä ulkoiluun ja retkeilyyn liittyviä virkistysarvoja, jotka pyritään olennaisilta osin säilyttämään. Kaavassa on esitetty myös etelä-pohjoissuuntainen viheryhteystarve. Viheryhteydet ja niiden sijainnit tarkentuvat jatkosuunnittelun yhteydessä, ja niiden tulee olla tarpeeksi leveitä. Viheryhteyden menettäminen louhinnan ja sen ympäristöön aiheuttamien melu- ja pölyhaittojen myötä olisi myös ympäristönsuojelulain 49 §:n kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista. Lupahakemuksen hyväksyminen estäisi tai vähintään vaikeuttaisi olennaisesti yleiskaavan tavoitteiden toteutumista ja riippumatonta jatkosuunnittelua. Alueen suunnittelu kuuluu Keravan kaupungille, joka asemakaavaa laatiessaan päättää korkotasosta, kulkuyhteyksien sijainnista ja alueen infrastruktuurista. On olemassa vaara, että alue muuttuisi yksittäisen rakennushankkeen seurauksena suunnittelun kannalta vaihtoehdottomaksi. Destia Oy:n väitteet siitä, että louhinta- ja murskaustoiminta edistäisi kaavan toteutumista jonkinlaisena esitoimenpiteenä ovat lakiin perustumattomia harkinnanvaraisuusväitteitä, joihin ei tule perustaa ratkaisua lupapäätöksen perusteista.

TP-3-merkitylle osalle aluetta ei voida yleiskaavamääräysten mukaan sijoittaa ympäristöhäiriötä aiheuttavaa liiketoimintaa. Kallion louhinta ja murskaaminen aiheuttaa selvää ja erittäin merkittävää ympäristöhäiriötä, mikä vaikeuttaa olennaisesti kaavan toteuttamista. Se olisi myös aiheuttamiensa haittojen vuoksi omiaan estämään kaavan salliman liiketoiminnan sijoittumisen alueelle.

Destia Oy:n louhinta- ja murskaustoiminta kestäisi viisi vuotta ja alkuperäisen hankesuunnitelman mukaan 10 vuotta. Destia Oy:n täydennetyt hankesuunnitelman mukaan toiminta-aika olisi kaikkiaan seitsemän vuotta, joista kaksi vuotta kuluisi maisemointiin. Kyseessä ei ole täydennytyistä

hankesuunnitelmasta vaan prosessin keston aikana muutetusta suunnitelmasta, johon muistutusten tekijät eivät ole enää voineet antaa vastineitaan.

Kiven louhinta ja murskaus on meluisaa ja pölyisää toimintaa verrattuna metsähakkuihin. Metsänhakkuita ei ole kohdistettu alueen osille, joilla on virkistyskäyttöön liittyviä polkuja ja reittejä. Louhinta ja kivenmurskaus suunnitellulla alueella katkaisivat kulkureittejä ja estäisivät laajemmalla alueelta marjojen ja sienien poiminnan pöly- ja meluvaikutusten vuoksi. Luonnonrauha olisi mennyttä pitkiksi ajoiksi ja alue muuttuisi louhinnasta syntyvien jyrkkien korkeuserojen vuoksi jopa vaaralliseksi liikkuu. Virkistykseen käytetyt kulkureitit katkeaisivat ja kulkemisen Pohjois-Nikinmäestä metsäpolkuja pitkin Keravan Keinukallion ulkoilualueelle estyisi.

Suunnitellulla louhinta-alueella sijaitsee yksi metsälain 10 §:n kriteerit täyttävä kohde, jonka säilyttäminen ei ole mahdollista. Lupahakemuksessa ei ole kerrottu, miten tämä on huomioitu.

Keravan Urheilijat ry:n vastineen mukaan Keravan valmisteilla olevassa viherkaavassa ja Keravan yleiskaavassa louhokseksi haettu alue on määritelty osin virkistysmetsäksi, jonka käytössä on mahdollistettava reittien jatkuvuus ja liittyminen muuhun reitistöön, osin rakentamisalueeksi. Alueella on ekologisia arvoja ja luontoon kohdistuvat haitat tulee minimoida. Louhossuunnitelma on kaavan vastainen.

Keravan ekosysteemipalveluselvityksen 2019 mukaan louhittavaksi haettu alue tuottaa ihmisten fyysisen ja psyykkisen terveyden ja ympäristön kannalta elintärkeitä säätely- ja tukipalveluita. Suunniteltu ottotoiminta tuottaa ilmaan huomattavan määrän pienhiukkasia ja pölyä, jotka leviävät ympäristöön, esimerkiksi asutusalueille ja hiihtoladuille. Melutason nousu olisi suureksi haitaksi Nikinmäen, Jokivarren ja Leppäkorven asukkaiden, virkistyskäyttäjien ja eläimistön näkökulmasta. Pölyn laskeutuminen lopettaisi marjastuksen ja sienestyksen alueella.

Yleisurheilijat harjoittelevat paljon Koukkukallion poluilla. Koukkukallion metsä on ainoa alue Keravalla, jossa voi tehdä pidempiä polkujuoksu- tai vaellusretkiä. Keinukallion urheilupuisto on suunnistus- ja hiihtojaoston toiminnan kansallisestikin arvostettu keskus. Vaikuttavuudeltaan tuhoalue on suunniteltua laajempi, koska ympäristölle aiheutuvan melu- ja pölyhaitan sekä pilatun maiseman myötä jäljelle jäävän metsäalueen käyttöarvo selvästi ja lopullisesti vähenisi.

Lisäksi aluetta käyttävät päivittäin ympäri vuoden koiraharrastajat, kävelijät, maastopyöräilijät, lintuharrastajat, partiolaiset, kesäisin marjastajat ja sienestäjät, kausiluontoisesti erilaiset harrastajat, kuten geokätköilijät, lumikenkäilijät ja metsästäjät. Koukkukallion polut ovat osa Kuusijärvelle sekä Suomenlahdelle johtavaa polkuverkostoa. Reitistöä uhkaa viherkaavan vastainen katkaiseminen, ja alue jaettaisiin kahteen pieneen lohkokon tuhoten suuren osan tuttua aluetta. Kivipöly likaa lumen ja toimii lumessa lämmönkerääjänä, jolloin lumi sulaa normaalia tehokkaammin.

██████████ vastineen mukaan hankkeelle ei tule myöntää ympäristölupaa. Hanke tulisi aiheuttamaan merkittävää haittaa hänen kiinteistönsä asuinkäytölle. Meluselvitys ei ota huomioon räjäytyksistä aiheutuva melua. Liikennemeluselvityksessä ei ole huomioitu nopeusrajoituksen muutosta (50 km/t→80 km/t) vastineen antajan kohdalla pohjoisen suuntaan ajettaessa. Raskaan kaluston melutaso kiihdytyksessä poikkeaa olennaisesti vakionopeudella syntyvästä melusta. Kiihdytyksestä aiheutuva melu koskee lisäksi myös lukuisia Vantaan puolella olevia kiinteistöjä. Liikenteen määrä on asiassa epäselvä. Edellä mainituista syistä johtuen meluselvitys ei ole luotettava.

Hanke on ristiriidassa alueen kaavamääräysten kanssa. Taajamatoimintojen alueen kaavamääräyksissä mainitaan vaatimus asumiskäyttöön soveltuvuudesta, työpaikkarakentamisen ohessa. Murskaamoalue synnyttää lain mukaan asumiskäyttöön soveltumattoman alueen 300 metrin säteellä, kuten lupahakemuksen liitteessä todetaan. Murskaamotoiminta estäisi taajamatoimintojen alueen kaavamääräysten mukaisen kehityksen käytännössä kokonaan. Virkistysalueen osalta hanke ei ole perusteltavissa. Toiminnan väliaikaisuudella ei hanketta voi puolustaa.

██████████ on vastineessaan esittänyt, ettei asiassa ole tuotu esille perusteltuja syitä, joiden vuoksi ympäristölautakunnan päätös pitäisi kumota ja ottaa uudelleen käsittelyyn. Hallintolain 6 §:n tasapuolisuusperiaatteen mukaisesti Rudus Oy:n hanketta ei pidä rinnastaa Destia Oy:n hakemukseen, sillä Destia Oy:n hankealue ei ole Rudus Oy:n hankealueen vieressä ja hankkeiden haittavaikutuksia ei voi suoraan verrata toisiinsa. Esimerkiksi vallitsevista tuulista johtuen hankkeesta asutukselle ja ulkoilureitistölle aiheutuvat pöly- ja meluhaitat ovat merkittävästi suuremmat Destia Oy:n kaavailemalta hankealueelta.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunnon mukaan valitus tulee hylätä ja ympäristölautakunnan päätös pitää voimassa. Lupahakemuksen mukainen toiminta vaikeuttaisi alueen käyttämistä Keravan yleiskaavassa 2035 varattuihin tarkoituksiin ympäristönsuojelulain 12 §:n ja maa-aineslain 3 §:n tarkoittamalla tavalla. Luvan myöntämisedellytykset eivät ole täyttyneet myöskään ympäristönsuojelulain 49 §:n perusteella, koska toiminnasta aiheutuisi merkittävää ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä. Lisäksi louhinta tuhoaisi yleiskaavan vastaisesti metsälain 10 §:n kriteerit täyttävän kallion MU-2-alueelta.

Kaavan mukaisten virkistysarvojen säilyttämisen ja kaavan toteuttamisen vaikeutumisen osalta on osin toistettu valituksenalaisessa päätöksessä lausuttu.

Maastollisesti suunnittelualue sijoittuu Keravan ja Pohjois-Vantaan taajamien väliin jäävälle metsäiselle ja kallioiselle alueelle. Sekä suunnittelualueella että sen pohjois-, itä- ja eteläpuolella maasto on topografialtaan hyvin vaihtelevaa kallioista aluetta. Korkeimmat kohdat ovat avokallioita, joilla maanpinnankorkeus on noin +60 m. Etäisyys suunnittelualueelta Keinukallion urheilupuistoon on noin 1,7 kilometriä. Keinukalliolta etelään suuntautuva latu- ja kuntoilureitti kulkee lähimmillään noin 300 metrin etäisyydellä

suunnittelualueen rajasta itään. Virallisen ulkoilureitin ulkopuolisia polkuja kulkee myös Koukkusuon ja Lahdentien välisellä metsäalueella, johon suunnittelualuekin lukeutuu. Suunnittelualueen läpi kulkee Maanmittauslaitoksen maastokarttaan merkitty polku, joka yhtyy Keinukallion kuntoilureittiin suunnittelualueen itäpuolella. Kyseinen polku kulkee maastokartan perusteella suunnittelualueen pohjoispuolella kohti Koukkukalliota. Suunnittelualueen ja sitä ympäröivien alueiden virkistyskäytön merkittävyyden arvioinnissa on otettu muun ohella huomioon useista muistutuksista ja mielipiteistä sekä Vantaan kaupungin ympäristölautakunnan lausunnosta saadut tiedot virkistyskäytön laajuudesta ja monipuolisuudesta.

Valituksenalaisen yhteisluparatkaisun yhtenä perusteena olleessa hakemuksen ympäristömeluselvityksessä (Promethor, 4.11.2019) on yleisen taustamelun kuvaamiseksi mallinnettu lännen suunnalla kulkevien Lahden moottoritien (E75) ja Lahdentien (seututie 140) meluvaikutukset alueelle. Melumallinnuksen perusteella yleisen tieliikenteen meluvaikutukset ulottuvat yksinään lähinnä suunnittelualueen länsipuolella oleville metsäalueille. Sen sijaan louhinta- ja murskaustoiminnan ja toimintaan liittyvän liikenteen meluvaikutukset ulottuisivat melumallinnuksen perusteella myös suunnittelualueen pohjois-, etelä- ja itäpuolella oleville metsäalueille ja Keinukallion urheilupuiston latu- ja kuntoilureitille. Melumallinnuksen perusteella louhintavaiheen 2 kaakkoisosan louhinnan aikana toiminnan ja siihen liittyvän liikenteen päiväajan keskiäänitaso voi ympäristömeluselvityksestä ilmenevistä meluntorjuntatoimenpiteistä huolimatta nousta yli Muraus-asetuksen (800/2010) 7 §:ssä säädetyn päiväajan keskiäänitason raja-arvon 45 dB ($L_{Aeq7-22}$) noin 100 metrin osuudella kyseistä latu- ja kuntoilureittiä. Kyseinen reitin osuus on lähimmillään noin 650–750 metrin etäisyydellä YKR-taajamarajauksesta. Reitti on Keinukallion urheilupuistosta etelään lähtevällä osuudella muutoinkin taajama-alueiden ulkopuolella. Ottaen huomioon edellä mainitut melumallinnuksen tiedot yleisen tieliikenteen alueelle yksinään aiheuttamasta melusta ja tiedot latu- ja kuntoilureitin sijainnista suhteessa YKR-taajamarajaukseen, reitin ei voida katsoa olevan melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n 1 momentissa tarkoittamalla tavalla taajamassa tai taajaman välittömässä läheisyydessä oleva virkistysalue, kuten valituskirjelmässä todetaan. Kyseinen latu- ja kuntoilureitin osuus on tulkittu päätöksenteossa saman asetuksen 2 §:n 2 momentin tarkoittamalla tavalla taajaman ulkopuolella olevaksi virkistysalueeksi. Myös hakija on esittänyt melumallinnuksessa Keinukallion urheilupuiston latu- ja kuntoilureitillä sovellettavaksi raja-arvoksi 45 dB ($L_{Aeq7-22}$).

Toiminnasta aiheutuvien meluhaittojen tarkastelu on ollut kokonaistarkastelua ottaen huomioon muun muassa louhinta- ja murskaustoiminnan laajuus, luonne ja kesto, sen aiheuttamat muutokset alueen äänimaisemassa, yleiskaavan aluevaraukset, Keinukallion urheilupuiston latu- ja kuntoilureitin sijainti ja hakemuksen käsittelyssä saadut tiedot alueen virkistyskäytöstä.

Päätöksenteossa ja lisäselvitystarpeiden arvioinnissa on otettu huomioon muun muassa alueen virkistyskäytön kokonaisuus, tiedot virkistyskäytöstä,

yleiskaavan mukainen virkistyskäyttörajoitus, hakemuksen melumallinnuksesta ilmenevät meluntorjuntatoimenpiteet ja se, etteivät lupamääräykset saa olla kohtuuttomia hankkeen tarkoitukseen ja luonteeseen nähden.

Rajaukset päivittäisissä toiminta-ajoissa voisivat lisätä toimintapäiviä ja pidentää tällä tavoin kokonaistoiminta-aikaa.

Maa-aines- ja ympäristönsuojelulainsäädäntöön perustuva yhteislupaharkinta on tapauskohtaista oikeusharkintaa, jota sitovat kyseisten lakien säännösten ohella hallinto-oikeudelliset periaatteet. Luparatkaisujen eroavaisuudet voivat johtua muun muassa tapauskohtaisissa eroista alueiden kaavoituksessa, maankäytössä ja paikallisissa ympäristöolosuhteissa sekä muissa luvan myöntämisedellytyksiin liittyvissä tiedoissa.

Edellä mainitusta johtuen Rudus Oy:n maa-aines- ja ympäristöluparatkaisua ja sen perusteena olleita hakemusasiakirjoja ei voida käyttää valituskirjelmässä todetulla tavalla vertailuaineistona arvioitaessa nyt käsillä olevan Destia Oy:n toiminnan vaikutuksia.

Metsänkäsittelytoimien vaikutukset eivät ole valituskirjelmässä kerrotulla tavalla rinnastettavissa alueidenkäytön vaikutuksiltaan ympäristö- ja maa-aineslupaa edellyttävän louhinta- ja murskaustoiminnan vaikutuksiin, kuten pitkäaikaisiin meluvaikutuksiin ja osittain pysyviin muutoksiin alueen luonnonolosuhteissa.

Yleiskaava edellyttää maa- ja metsätalousalueen (MU-2) käytössä kiinnitettävän huomiota myös arvokkaiden luontokohteiden erityispiirteiden säilyttämiseen. Louhittavaksi suunnitellulla alueella yleiskaavan mukaisen maa- ja metsätalousalueen (MU-2) puolella sijaitsee metsälain (1093/1996, ML) 10 §:n kriteerit täyttävä kallio, joka tuhoutuisi louhinnan myötä. Kallio on paikallisesti arvokas luontokohde ja metsälain tarkoittamalla tavalla metsien biologisen monimuotoisuuden kannalta tärkeä elinympäristö. Kallio on jäkälä- ja sammalpeitteinen, puusto on harvaa kitukasvuista mäntyä ja muuna kasvillisuutena on kanervaa, metsälauhaa ja kalliohatikkaa. Louhinta hakemuksen mukaisesti yleiskaavaan merkityllä MU-2-alueella ei mahdollistaisi tämän paikallisesti arvokkaan luontokohteen säilyttämistä kaavan edellyttämällä tavalla, ja hanke on siten kaavan vastainen.

Alle puolet hakemuksen mukaisesti louhittavasta alueesta sijoittuisi Keravan yleiskaavan 2035 mukaiselle TP-3-merkitylle työpaikka-alueelle. Yleiskaavan mukaisen työpaikka-alueen yksityiskohtaisempaan suunnitteluun vaikuttavia asioita, kuten työpaikka-alueen tulevia maanpinnan korkotasoja, ei ole mahdollista ratkaista maa-aines- ja ympäristölupamenettelyssä.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus/ ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue on todennut, että koska hakemus on hylätty kaavoitukseen liittyvin perustein, se ei anna vastinetta valituksen johdosta. Valituksessa ei ole tuotu esiin mitään sellaista, joka antaisi perustetta arvioida lautakunnan ratkaisua toisin.

Gasgrid Finland Oy on ilmoittanut, ettei se anna vastinetta asiassa.

Vantaan kaupungin terveydensuojelu- ja ympäristönsuojeluviranomainen on antanut vastineen, jossa se esittää pitäytyvänsä 14.1.2021 (§ 4) antamassaan lausunnossa ja katsovansa, että Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätös tulee pysyttää voimassa.

Porvoon kaupungin ympäristöterveysjaosto on ilmoittanut, ettei se anna asiasta vastinetta.

Keravan kaupunki, Keravan kaupungin maankäyttö ja kaavoitus, Keravan kaupungin ympäristö- ja terveydensuojeluviranomainen, Vantaan kaupunki, Sipoon kunta, Sipoon kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ja Keravan Energia Oy eivät ole antaneet vastinetta asiassa.

Destia Oy on vastaselityksessään esittänyt selvityksenä oikeudenkäyntikuluistaan 31.8.2022 päivätyn laskun, jonka mukaan oikeudenkäyntikulujen määrä on 14 350 euroa ilman arvonlisäveroa.

Vastaselityksen mukaan lausunnossa, vastineissa ja ilmoituksissa ole esitetty asian ratkaisemisen kannalta sellaista, jolla olisi merkitystä asian oikeudellisessa arvioinnissa.

Vastineista saa käsityksen, että lupahakemuksen mukainen hanke olisi este koko laajan Jokivarren metsäalueen virkistyskäytölle. Suunnittelualueeseen kuuluu kuitenkin vain kahdeksan hehtaarin osuus yleiskaavan 2035 mukaisesta MU-2-alueesta (maa- ja metsätalousaluetta, jolla on virkistysarvoja), ja tämäkin on lupahakemuksessa esitetty jälkihoidettavaksi takaisin metsätalous- ja virkistyskäyttöön.

Valituksenalaisessa päätöksessä esitetty perustelu suunnittelualueen merkityksestä virkistyskäytölle on perustunut asiassa esitettyihin muistutuksiin ja mielipiteisiin virkistyskäytöstä. Edellä mainitut seikat huomioon ottaen alueen virkistyskäytölle *Destia Oy:n* lupahakemuksen mukaisesta toiminnasta aiheutuvat haitat eivät ole sitä luokkaa, mitä valituksenalaisessa päätöksessä ja lausunnossa on esitetty, eikä kyse olisi merkittävästä ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymisestä.

Kuntoilureitti ei ole kaavassa osoitettu virkistysalueeksi. Se on perustettu ulkoilureittinä kaupungin ja yksityiselle maalle, jonka merkitystä virkistysalueena vahvistaa yleiskaavan 2035 kaavamääräys pyrkimyksestä säilyttää virkistysarvot olennaisilta osin. Saman yleiskaavan 2035 mukaan suunnittelualueen eteläpuolelle tulee työpaikka-alue (TP-3), joka on luettava taajamaksi sitten, kun se toteutuu. Vastaavasti kuntoilureitin itäpuolella on lähimmillään noin 300 metrin päässä Sipoon Bastukärrin logistiikka-alue, joka varasto- ja teollisuusalueena vaikuttaa ympäristöön niin, ettei sen välittömässä läheisyydessä olevia alueita voi pitää taajaman ulkopuolisina.

Oikeusvarmuus ja hakijoiden tasapuolinen kohtelu edellyttävät, että *Destia Oy:n* lupahakemus käsitellään samalla tavalla kuin muiden toimijoiden

vastaavat hankkeet. Rudus Oy:n päätöksissä latu- ja kuntoilureittiä ei ole pidetty taajaman ulkopuolisena virkistysalueena.

Rudus Oy:n lupahakemuksen meluselvityksen mukaan louhinnan meluvaikutukset ylittävät tason 50 dB ($L_{Aeq7-22}$) usean sadan metrin matkalla latu- ja kuntoilureittiä, mukaan lukien sillä 100 m osuudella, jolla suunnitellun toiminnan meluvaikutus ylittäisi raja-arvon 45 dB. Näin ollen Destia Oy:n ympäristöluvan myöntämisen esteenä ei voi olla se, että melutaso kuntoilureitillä nousee louhinnan jossakin vaiheessa yli 45 dB:n 100 metrin matkalla.

Valtioneuvoston asetuksen 800/2010 8 §:n 3 momentin mukaan ympäristöluvassa voidaan erityisestä syystä antaa ankarampia määräyksiä toiminta-ajoista. Ympäristölautakunta ei ole valituksenalaista päätöstä valmistellessaan tiedustellut Destian Oy:n kantaa mahdollisten melua rajoittavien lupamääräysten kohtuuttomuuteen tai esittänyt neuvottelua yhtiön kanssa. Mikäli latu- ja kuntoilureitin katsottaisiin olevan taajaman ulkopuolista virkistysaluetta, melutason 45 dB ylittyminen noin 100 metrin osuudella reittiä olisi voitu estää meluntorjuntatoimenpitein.

Kysymys louhinnan oikeasta tasosta suhteessa myöhemmin rakennettavaan ympäristön infrastruktuuriin on tarkoituksenmukaisuuskysymys, jonka huomioon ottaminen ei ole maa-aineslupan hakijan tai maanomistajan vastuulla. Maa-aineslain 3 §:n 2 momentin mukaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Yleiskaavan mukaisen työpaikka-alueen (TP-3) louhiminen jotakin mahdollista ennakoitua korkotasoa alemmaksi, ei ole lainkohdassa tarkoitettua vaikeuttamista. Kaupungin mahdollinen ennakoitu louheen tarve alueen infrarakentamisessa ei ole maa-aineslupan myöntämisen este. Valituksenalaisessa päätöksessä tai lausunnossa 14.6.2022 ei ole esitetty konkreettista kaavan toteutumisen vaikeutumista. Siinäkin tapauksessa, että TP-3-alueen suunniteltu korkotaso otettaisiin huomioon, tulee TP-3-alue joka tapauksessa louhittavaksi ja ympäristölautakunnan olisi pitänyt myöntää maa-aines- ja ympäristöluvut ainakin tälle osalle suunnittelualueesta. Ympäristölautakunta olisi voinut päätöksessään asettaa maa-aineslupa lupamääräyksen TP-3-alueen louhinnan lopullisesta tasosta. Lupaviranomaisen olisi tullut selvittää, mitä lupamääräyksiä TP-3 alueen louhimiseen olisi mahdollisesti tarvittu.

Valituksenalaisen päätöksen puutteellisuus perustelee päätöksen kumoamista ja asian palauttamista uuteen käsittelyyn.

Keravan viherkaava on oikeusvaikutukseton yleiskaava, joka on hyväksytty Keravan yleiskaavan 2035 jälkeen. Viherkaavassa on esitetty erilaisia tavoitteita viheralueiden säilyttämisestä. TP-3-alueet ovat viherkaavan kaavakartassa merkitty muutosalueeksi ja rakentamisalueeksi. TP-3-alueiden säilyttäminen ei ole kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa ratkaistava kysymys.

Työpaikka-alueen (TP-3) toteuttaminen pienentäisi nykyistä metsäaluetta, mutta tämä ei liity nyt käsiteltävään lupahakemukseen. Mahdolliset muutokset

metsäalueen virkistyskäytössä olisivat seurausta pääasiallisesti muista tekijöistä kuin Destia Oy:n suunnittelemaasta maa-ainesten otosta. Destia Oy:n toiminnan vaikutus ei ole pysyvä. Lupahakemuksen mukainen toiminta-aika olisi seitsemän vuotta, josta louhintaa harjoitettaisiin viisi vuotta. Kahden vuoden maisemointijakson jälkeen alue olisi taas mahdollisessa virkistyskäytössä.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta on vastaselityksen ja oikeudenkäyntikululaskun johdosta antamassaan lisävastineessa muun muassa esittänyt, että valitus ja vaatimus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta tulee hylätä. Oikeudenkäyntikuluja ei ole perusteltua osoittaa lupaviranomaisen maksettavaksi, koska niitä ei ole pidettävä kohtuuttomina Destia Oy:lle.

Destia Oy on lisävastaselityksensä muun muassa esittänyt, että ympäristölautakunnan lisävastineessa ei ole tuotu ilmi sellaista seikkaa, jonka osalta Destia Oy ei olisi jo asian aikaisemmissa vaiheissa lausunut.

MU-2 ja TP-3 kaavamerkintöjen rajalle sijoittuva hanke ei estä Jokivarren metsäalueen käyttämistä virkistyskäyttöön, eikä muiltakaan osin estä alueen yleiskaavan tavoitteiden toteuttamista. Suunnittelualan osalta ei ole kyse virkistysarvoiltaan sellaisesta monipuolisesta ja laajasta kohteesta, mitä ympäristölautakunta on esittänyt. Destia Oy:n toiminta on tarkoitettu väliaikaiseksi ja yritys on esitettyjen suunnitelmien mukaisesti sitoutunut maisemoimaan alueet sekä neuvottelemaan kyseisistä toimenpiteistä kaupungin kanssa.

MU-2-alueen kaavamääräyksen mukainen pyrkimys arvokkaiden luontokohteiden säilyttämiseen ei ole maa-aines- tai ympäristöluvan myöntämisen este sellaisenaan. Ympäristöluvan edellytykset tulee ratkaista ympäristönsuojelulain mukaisesti perustuen todellisiin olosuhteisiin ja suunnitellun hankkeen todellisiin vaikutuksiin.

Yleiskaavan TP-3-alue tulee joka tapauksessa esirakennettavaksi ja siten louhittavaksi. Näin ollen ympäristölautakunnan olisi tullut myöntää maa-aines- ja ympäristöluvat ensisijaisesti hakemuksen mukaisesti ja toissijaisesti vähintään ainakin TP-3 osalle suunnittelualueesta.

Ympäristölautakunta ei ole antamassaan lausunnossa tuonut esiin konkreettisia todisteita tai muuta näyttöä, joka tukisi väitettä yleiskaavan toteutumisen vaikeutumisesta. Ympäristölautakunnan esittämä väite siitä, että hanke saattaa aiheuttaa yleis- tai asemakaavan toteuttamisen vaikeutumista ilman konkreettisia todisteita tai muuta näyttöä sanotusta vaikeutumisesta, ei voida sellaisenaan katsoa olevan este haetun yhteisluvan myöntämiselle.

Jokivarren alueen maankäytön suunnittelua ei ole kunnolla aloitettu, joten hanke voisi edesauttaa alueen myöhempää toteuttamista. Hankkeen myötä tarve maanrakennustöille olisi alueella vähäisempi, jossa joka tapauksessa tarvittaisiin myöhemmin esirakentamista. Destia Oy on esittänyt, että voisi neuvotella Keravan kaupungin kanssa alueella toteutettavista

maisemointitoimenpiteistä. Näin ollen väite yleis- ja asemakaavan mukaisen myöhemmän suunnittelun vaikeutumista ei pidä paikkaansa.

Hankkeen melutaso noudattaa valtioneuvoston asetuksessa 800/2010 asetettuja raja-arvoja, eikä alue ole tälläkään hetkellä hiljainen vilkkaasti liikennöityjen teiden ja Sipoon puolella tapahtuvan teollisuustoiminnan aiheuttaman meluhaitan myötä.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus hylkää valituksen.
2. Hallinto-oikeus hylkää Destia Oy:n vaatimuksen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Perustelut

1. Pääasia

Sovellut säännökset

Ympäristönsuojelulain 11 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä.

Saman pykälän 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan: 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski; 2) vaikutusalueen herkkyys ympäristön pilaantumiselle; 3) merkitys elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta; 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus; 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.

Saman pykälän 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1–5 kohtien mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa: 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasiutusta.

Maa-aineslain 3 §:n 1 momentin 1–3 kohtien mukaan tässä laissa tarkoitettuja aineksia ei saa ottaa niin, että siitä aiheutuu 1) kauniin maisemakuvan turmeltumista; 2) luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista; 3) huomattavia tai laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa.

Saman pykälän 2 momentin mukaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, katsottava, ettei ottaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele kaupunki- tai maisemakuva.

Maa-aineslain 6 §:n 1 momentin mukaan lupa aineiden ottamiseen on myönnettävä, jos asianmukainen ottamissuunnitelma on esitetty eikä ottaminen tai sen järjestely ole ristiriidassa 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa. Asiaa harkittaessa on otettava huomioon myös lupamääräysten vaikutus.

Valtioneuvoston melutason ohjearvoista antaman päätöksen 2 §:n 1 momentin mukaan asumiseen käytettävillä alueilla, virkistysalueilla taajamissa ja taajamien välittömässä läheisyydessä sekä hoito- tai oppilaitoksia palvelevilla alueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB. Uusilla alueilla on melutason yöohjearvo kuitenkin 45 dB. Oppilaitoksia palvelevilla alueilla ei kuitenkaan sovelleta yöohjearvoja.

Saman pykälän 2 momentin mukaan loma-asumiseen käytettävillä alueilla, leirintäalueilla, taajamien ulkopuolella olevilla virkistysalueilla ja luonnonsuojelualueilla on ohjeena, että melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB eikä yöohjearvoa 40 dB. Loma-asumiseen käytettävillä alueilla taajamassa voidaan kuitenkin soveltaa 1 momentissa mainittuja ohjearvoja. Yöohjearvoa ei sovelleta sellaisilla luonnonsuojelualueilla, joita ei yleisesti käytetä oleskeluun tai luonnon havainnointiin yöllä.

Kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan toiminnasta syntyvä melu ei saa häiriöille alttiissa kohteissa ylittää melutason ohjearvoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Asiassa saatu selvitys

Maa-aines- ja ympäristölupahakemus koskee kallion louhintaa sekä kiviaineksen murskausta kiinteistöllä Takala (245-401-8-169). Suunnitelma-alue sijaitsee Keravan kaupungin keskustaajamasta kaakkoon, Lahdentien ja Kerava–Kappala-voimalinjan välisellä alueella. Kyseessä on uusi toiminta-alueella.

Suunnittelualan kokonaispinta-ala on 14,93 hehtaaria ja louhinta-alueen pinta-ala 8,9 hehtaaria. Suunnitelman mukaan Takalan maa-ainesalueelta on tarkoitus ottaa noin 415 000 m³ ktr maa-aineksia. Vuodessa murskattava määrä on keskimäärin 350 000 tonnia, maksisissaan 500 000 tonnia. Tuotantoa on jaksoittain siten, että vuosittainen tuotanto jakaantuu 1–3 louhinta- ja murskausjaksoon. Keskimääräisenä tuotantovuonna toimintapäiviä on noin 116–175 eli noin 6–9 kuukautta. Maa-aines- ja ympäristölupaa on haettu alun perin 10 vuodeksi, mutta hakija on muuttanut hakemustaan siten, että murskauksen ja louhinnan lupa-ajaksi on haettu viisi vuotta ja maa-ainesluvan jälkihoitovelvoitteiden hoitamisen lupa-ajaksi sen jälkeen kaksi vuotta. Kun jaetaan haettu ottamismäärä 415 000 m³ ktr keskimääräisellä vuosituotannolla (noin 125 000 m³ ktr) saadaan tuotantoajaksi yhteensä noin 3,3 vuotta. Haetut toimintokohtaiset toiminta-ajat ovat valtioneuvoston asetuksen 800/2010 mukaiset. Myyntikuljetuksia on arkipäivisin ympäri vuoden.

Louhinta on jaettu kahteen vaiheeseen, joista vaiheessa 1 louhittava määrä on 240 000 m³ ktr ja vaiheessa 2 louhittava määrä 175 000 m³ ktr. Vaiheen 1 pinta-ala on 5,23 hehtaaria ja vaiheen 2 pinta-ala 3,69 hehtaaria.

Louhinnan ja murskauksen tarkoituksena on poistaa ja hyödyntää alueella oleva kalliokiviaines ja mahdollistaa louhintavaiheen 1 alueen rakentaminen tulevaisuudessa työpaikka-alueeksi yleiskaavamerkinnän mukaisesti.

Ottamisen päätyttyä alue siistitään ja kaikki ottamiseen liittyvät rakenteet puretaan. Louhitun alueen pohja tasataan suunnitelmapiirustusten mukaiseen tasoon +47,5–48 m. Maasto muotoillaan siten, että alueen ominaispiirteet säilyvät ja alue liittyy luonnollisesti ympäröivään maanpintaan.

Hakemusvaiheessa maisemointisuunnitelmaa on päivitetty ja muutettu 27.8.2021 siten, että louhinta-alueen länsiosassa yleiskaavan mukaisella TP-alueella alue jätetään avoimeksi louhospohjaksi, mikä mahdollistaa alueen länsiosan rakentamisen tulevaisuudessa työpaikka-alueeksi yleiskaavamerkinnän mukaisesti.

Louhinta-alueen itäosassa yleiskaavan mukaisella MU-alueella loppukäyttönä on metsätalousalue, jolle voidaan ulottaa retkeilyyn ja ulkoiluun liittyvää käyttöä. Alueen pohjalle muotoillaan maa-aineksesta matalia, loivapiirteisiä kumpareita. Kumpujen tarkoitus on lisätä maiseman ja samalla kasvupaikkojen monimuotoisuutta. Lisäksi kumpuileva maapohja monipuolistaa alueen virkistyskäyttömahdollisuuksia. Alue myös toimii liittymäpintana viereisen työpaikka-alueen ja metsäalueen välillä. Maaston

muotoiluun käytetään välivarastossa olevaa, alueen omaa pintamaata sekä muualta tuotavaa puhdasta kaivumaata.

Louhinta-alueen läpi kulkee jokaisenoikeudella (jokamiehenoikeudella) syntyneitä polkuja, joiden pääreitti kulkee louhinta-alueen pohjoisrajalta länsirajalle. Alueelle jätetään muutamia metsittämättömiä polkujen pohjia siten, että kulkureitti pohjoisrajalta länsirajalle säilyy. Itärinteeseen voidaan jättää leveämpi avoin väylä esimerkiksi kuntoportaiden rakentamista varten. Polkujen ja kulkuväylien sopivat paikat tarkentuvat siinä vaiheessa, kun maastonmuotoilu on tehty.

Suunnittelualueella on voimassa Uudenmaan maakuntakaavojen yhdistelmä 2017, jossa suunnittelualan länsipuoliskolla on taajamatoimintojen alueen merkintä ja itäpuoliskolla on virkistysalueen merkintä.

Uusimaa-kaavakokonaisuudessa 2050 suunnittelualan itäpuoliskolla on virkistysalueen merkintä ja länsipuoliskolla ei ole merkintöjä. Maakuntavaltuusto on hyväksynyt kaavakokonaisuuden 25.8.2020 ja maakuntahallitus on päättänyt kaavojen voimaantulosta 7.12.2020. Kaavat ovat saaneet lainvoiman korkeimman hallinto-oikeuden päätöksillä 13.3.2023 taltionumero 755 ja 756.

Alueella on voimassa tammikuussa 2019 lainvoimaiseksi tullut oikeusvaikutteinen Keravan yleiskaava 2035 (YK6), jossa suunnittelualan länsipuoliskolla on työpaikka-alueen (TP-3) merkintä. Alueelle voi sijoittaa toimisto- ja palvelutilaa, logistiikkatoimintoja, ympäristöhäiriötä aiheuttamatonta teollisuutta sekä siihen liittyvää myymälätilaa ja varastointia. Itäpuoliskolla on merkintä MU-2: maa- ja metsätalousalue, jolla on retkeilyyn ja ulkoiluun liittyviä virkistysarvoja. Maa- ja metsätalousalue (MU-2) on tarkoitettu maa- ja metsätaloukseen, jolla virkistysarvot pyritään olennaisin osin säilyttämään. Alueen käytössä on kiinnitettävä huomiota arvokkaiden luontokohteiden erityispiirteiden säilyttämiseen. Yleiskaavaselostuksen mukaan arvokkaat luontokohteet on huomioitu kaavassa kaavamerkinnällä.

Alueella ei ole asemakaavaa, eikä maankäyttö- ja rakennuslain mukaisia lupia tai aiempia maa-aines- tai ympäristölupia.

Hankkeen luontoselvityksen (Enviro Oy 2020) mukaan selvitysalueella on kolme kallioaluetta, jotka täyttävät metsälain 10 §:n mukaisen elinympäristön kriteerit. Kallioalueita ei ole merkitty kaavaan arvokkaina luontokohteina. Yksi kallioalueista sijoittuu kaavan TP-3- ja MU-2-alueille siten, että sitä ei voida suunnitellussa ottamistoiminnassa säästää.

Pohjoisessa suunnittelualueesta noin 1,7 kilometrin etäisyydellä sijaitsee Keinukallion urheilupuisto. Keinukallion latu- ja kuntoilureittejä kulkee Keinukalliolta voimalinjan länsipuolella linjan suuntaisesti Koukkusuon kautta etelään Sipoontielle. Latu- ja kuntoilureitti kulkee lähimmillään noin 300 metrin etäisyydellä suunnittelualan rajasta itään. Virallisen ulkoilureitin

ulkopuolisia polkuja kulkee myös Koukkusuon ja Lahdentien välisellä metsäalueella, johon suunnittelualuekin lukeutuu.

Meluntorjunta on suunniteltu laskennallisen meluselvityksen avulla (Promethor, 4.11.2019). Meluselvityksessä on otettu huomioon liikennemelu. Toiminnasta aiheutuu raskasta liikennettä 30–40 käyntiä työpäivän aikana. Murskauslaitokselle on suunniteltu yksi sijaintipaikka, joka suojataan melusteillä. Porauksessa käytetään vaimennettua poravaunua. Laskennallisen mallinnuksen perustella louhinnan ja murskauksen aiheuttama melutaso alittaa valtioneuvoston asetuksen 800/2010 raja-arvot ympäristön asuin- ja lomarakennuksilla kaikissa louhinnan ja murskauksen vaiheissa, kun meluntorjuntaa tehdään meluselvityksessä esitetyn mukaisesti. Lisäksi melutaso Keinukallion urheilupuiston reitillä on lähes koko toiminnan ajan koko reitillä korkeintaan 45 dB(A). Vaiheen 2 kaakkoisosan louhinnan aikana melutaso voi meluntorjuntatoimenpiteistä huolimatta nousta hieman 45 dB(A):ä suuremmaksi pienellä osaa reittiä. Ylitys voi tapahtua noin 100 metrin osuudella reittiä. Meluselvityksen mukaan melun aiheuttama haitta rajoittuu terveysvaikutusten sijaan mahdolliseen viihtyvyyshaittaan; murskauksen tai porauksen ääni voi sääolosuhteista riippuen olla kuutavissa lähimpien asuinrakennusten ja lomarakennusten kohdalla tai Keinukallion reitillä erityisesti silloin, kun liikenteen melua on vähemmän.

Oikeudellinen arviointi

Louhittavaksi suunnitellusta 8,9 hehtaarin alueesta 5,9 hehtaaria sijoittuu Keravan yleiskaavassa osoitetulle maa- ja metsätalousalueelle (MU-2) ja noin 3,0 hehtaaria työpaikka-alueelle (TP-3). MU-2-alue jatkuu sekä etelän että idän suuntaan, ja lännessä se rajautuu TP-3-alueeseen. Suunnittelualueesta länteen noin 350 metrin etäisyydellä kulkee Lahdentie, etelässä sijaitsee Vantaan Pohjois-Nikinmäen taajama ja koillisen suunnalla sijaitsee Bastukärrin logistiikka- ja teollisuusalue sekä Rudus Oy:n murskauslaitos. Keinukallion urheilupuistosta etelään lähtevä latu- ja kuntoilureitti on lähimmillään noin 300 metrin etäisyydellä suunnittelualueesta. Kun otetaan huomioon muiden lähialueen toimintojen väliset etäisyydet ja alueen luonne taajama-alueita palvelevana kokonaisuutena, MU-2-alueella sijaitsevaa Keinukallion latu- ja kuntoilureittiä on pidettävä melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuna taajaman välittömässä läheisyydessä oleva virkistysalueena, jossa melutaso ei saa ylittää ulkona melun A-painotetun ekvivalenttitason (L_{Aeq}) päiväohjearvoa (klo 7–22) 55 dB eikä yöohjearvoa (klo 22–7) 50 dB. Hankkeen aiheuttama melu ei siten ylitä raja-arvoja latu- ja kuntoilureitillä. Latu- ja ulkoilureitin ulkopuolella sijaitsevia alueita, joita ei ole kaavoitettu virkistysalueiksi, ja joiden virkistyskäyttö perustuu jokaisenoikeuteen, ei voida pitää virkistysalueina.

Hankkeen meluvaikutukset on kuitenkin otettava huomioon kokonaisarvioinnissa, kun tarkastellaan yleiskaavamääräystä, jonka mukaan MU-2-alueen virkistysarvot pyritään olennaisilta osin säilyttämään. Murskauksesta ja porauksesta syntyvä melu saattaa ajoittain erottua muusta

melusta. Melumallinnuksen mukaan ottotoiminnalla tulisi olemaan meluvaikutuksia suunnittelualueen pohjois-, etelä- ja itäpuolella sijaitsevilla metsäalueilla. Meluselvityksen perusteella toiminnasta aiheutuva melutaso ylittäisi 50 dB huomattavalla osalla MU-2-aluetta ja 55 dB pienellä osalla suunnittelualueen itä- ja pohjoisrajasta. Louhinta- ja murskausmelun luonne poikkeaa maa- ja metsätaloustoiminnan melusta ja koetaan yleisen elämänkokemuksen perusteella tätä häiritsevämmäksi.

Keravan Jokivarren ja Koukkukallion MU-1- ja MU-2-alueet muodostavat laajuudeltaan 150 hehtaaria olevan yhtenäisen alueen, joka liittyy pohjoisessa Keinukallion virkistysalueeseen (VU). Hankealuetta ympäröivältä metsäalueelta on yhteys Keinukallion latu- ja kuntoilureitille sekä pohjoisessa olevalle Koukkukalliolle ja hankealuetta ympäristöineen käytetään laajasti ja monimuotoisesti ulkoilu- ja virkistyskäyttöön. Louhittavan alueen virkistyskäyttö estyisi kokonaan toiminnan aikana ja mahdollisesti vaikeutuisi ainakin joksikin ajaksi toiminnan päätyttyä. Alueen virkistyskäyttöarvoa vähentäisi myös alueen maisemallisen yhtenäisyyden, alueen luonteen ja kasvillisuuden muuttuminen, joiden palautuminen kestäisi pitkään, eivätkä ne olisi kaikilta osin ollenkaan palautettavissa.

Hallinto-oikeus katsoo edellä mainituilla perusteilla, että hankkeen toteuttaminen olisi vastoin MU-2-aluetta koskevia kaavamääräyksiä, koska virkistyskäyttöarvojen ei voida katsoa säilyvän olennaisilta osin. Lisäksi hallinto-oikeus toteaa samoilla perusteilla, että ympäristönsuojelulain 49 §:n 2 kohdan tarkoittamat luvan myöntämisen edellytykset eivät täyty, koska toiminnasta aiheutuisi merkittävää ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähenemistä.

Ottotoiminnan seurauksena yksi metsälain 10 §:n kriteerit täyttävä kallioalue tuhoutuisi. Aluetta ei ole huomioitu yleiskaavassa kaavamerkinnällä arvokkaana luontokohteena. Hallinto-oikeus katsoo, että hanke ei ole tällä perusteella yleiskaavan vastainen. Hallinto-oikeus toteaa lisäksi, että kyseistä kallioaluetta ei ole pidettävä maa-aineslain tarkoittamana erikoisena luonnonesiintymänä. Selvyyden vuoksi hallinto-oikeus toteaa, että metsälain 2 ja 3 §:n perusteella metsälaki ei estä alueen ottamista muuhun kuin metsätaloustalouteen.

TP-3-aluetta koskevan kaavamääräyksen mukaan alueelle voidaan sijoittaa ympäristöhäiriötä aiheuttamatonta teollisuutta. Lisäksi alueen yksityiskohtainen maankäyttö ratkaistaan jatkosuunnittelun yhteydessä. Ympäristölautakunta on todennut lausunnossaan, että yksityiskohtaista suunnittelua ei ole aloitettu ja on epäselvää, palvelisiko hanke työpaikka-alueen toteuttamista muun muassa siksi, että Keravan kaupunki on pitänyt ottamisen korkotasoa liian matalana ja työpaikka-alueen tarkemmassa suunnittelussa on otettava huomioon virkistyskäyttötarpeet. Koska työpaikka-alueen yksityiskohtaista suunnittelua ei vielä ole tehty ja on epäselvää, mikä merkitys louhinnalla olisi kaavan toteuttamiseen, hallinto-oikeus katsoo, että näissä olosuhteissa suunniteltua toimintaa ei voida pitää pelkkänä alueen esirakentamisena kaavassa varattuun tarkoitukseen, vaan sitä on pidettävä itsenäisenä toimintana, joka on rinnastettava ympäristöhäiriötä aiheuttavaan

teolliseen toimintaan, ja jonka sijoittaminen alueelle olisi kaavamääräyksen vastaista. Lisäksi toiminnan sijoittaminen vaikeuttaisi yleiskaavan toteuttamista ympäristönsuojelulain 12 §:n ja maa-aineslain 3 §:n 2 momentin tarkoittamalla tavalla.

Koska hakemuksen hylkäämisen perusteena on ollut nyt kysymyksessä olevan toiminnan yhteensopimattomuus suunnitellun toiminta-alueen kaavamääräysten kanssa, ei asiassa ole merkitystä sillä, että Bastukärin alueelle on myönnetty ympäristölupa louhinta- ja murskaustoiminnoille.

Hallinto-oikeus katsoo edellä ja Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan päätöksessä esitetyin perustein, että ympäristölautakunta on voinut hylätä Destia Oy:n lupahakemuksen. Valitus on siksi hylättävä.

Asian näin päättyessä hallinto-oikeus ei anna lausuntoa vastineissa esitettyihin väitteisiin viranomaismenettelyn ja selvityksen puutteista, koska niillä ei ole lopputuloksen kannalta merkitystä.

2. Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Saman pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Asian laatu ja hallinto-oikeuden päätöksen lopputulos huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että Destia Oy joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksen tiedoksiantaminen

████████████████████ on viipymättä tämän päätöksen saatuaan ilmoitettava päätöksen tiedoksisaannista yhteisen kirjelmän allekirjoittaneille asiakumppaneilleen. Jos he tämän laiminlyövät, ovat he velvollisia korvaamaan ilmoittamatta jättämisestä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun tai muihin olosuhteisiin nähden harkitaan kohtuulliseksi (laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 94 §, hallintolaki 56 § 2 mom ja 68 §).

Päätöksestä ilmoittaminen

Keravan kaupunginhallituksen, Vantaan kaupunginhallituksen ja Sipoon kunnanhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli **viimeistään 3.6.2024**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeustuomarit Patrick Sahlström ja Päivi Kentala sekä luonnontieteiden hallinto-oikeustuomari Merilin Vartia.

Esittelijä Maritta Feodoroff

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu Destia Oy, oikeudenkäyntimaksu 270 euroa
 Prosessiosoite:
 DLA Piper Finland Oy
 Asianajaja [REDACTED]
(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

Jäljennös maksutta

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
 Ympäristö ja luonnonvarat

Keravan kaupunki

Keravan kaupungin maankäyttö ja kaavoitus

Keravan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Vantaan kaupunki

Vantaan kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Sipoon kunta

Sipoon kunnan ympäristösuojeluviranomainen

Sipoon kunnan terveydensuojeluviranomainen

Gasgrid Finland Oy

Keravan Energia Oy

[REDACTED] asiakumppaneineen

Keravan Jokivarren omakotitaloyhdistys ry

[REDACTED] asiakumppaneineen

Keravan Urheilijat ry

[REDACTED]

[REDACTED]

Etelä-Suomen aluehallintovirasto

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet/#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15
Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:	https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/ /